

3 Σεπτεμβρίου, 1993

[Α. Ν. ΛΟΪΖΟΥ, Π.]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΜΙΧΑΛΑΚΗΣ ΡΑΦΤΟΠΟΥΛΟΣ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ,
ΜΕΣΩ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ (ΑΡ. 2),

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 1127/91)

Προσφυγή βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος — Έννομο συμφέρον — Αιτητής που δεν πληροί τις προϋποθέσεις Σχεδίου Υπηρεσίας, δε νομιμοποιείται να προσβάλλει τον μη διορισμό του στη σχετική θέση.

5

Συνταγματικό Δίκαιο — Σύνταγμα — Άρθρο 28 — Αρχή της ισότητας — Πότε παραβιάζεται — Ανόμοιες καταστάσεις.

Σχέδια Υπηρεσίας — Αποτελούν Κανονιστική Διοικητική Πράξη ιδιόζυγας φύσης και χαρακτήρα — Τροποποίηση Σχεδίου Υπηρεσίας με απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου.

10

Προσφυγή βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος — Αντικείμενο — Κανονιστική Διοικητική Πράξη — Δεν μπορεί να προσβληθεί ευθέως παρά μόνο με την ευκαιρία προσβολής άλλης ατομικής πράξεως.

15

Ακυρωτική Απόφαση — Πορίσματα του Δικαστηρίου στην απόφασή του — Η διοίκηση εμποδίζεται από του να προβεί σε διαφορετική εκτίμηση των γεγονότων από πόρισμα του Δικαστηρίου, με βάση το οποίο ακυρώθηκε προηγούμενη πράξη — Εξαιρέσεις.

20

Ο αιτητής προσέβαλε με την προσφυγή του, την παράλειψη της Ε.Δ.Υ. να τον διορίσει στη θέση Νομικού Βοηθού, 1ης Τάξης, αναδρομικά από 8/11/85. Κρίσιμο απέβη το ζήτημα του εννόμου συμφέροντος του αιτητή να προσφύγει κατά της αρνήσεως της Επιτρο-

25

πής, αλλά απαντήθηκαν στην απόφαση του Δικαστηρίου και τα θέματα ουσίας της διαφοράς.

5 Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

10 1. Στην υπόθεση αυτή, όπως αναφέρεται και στην επιστολή με την οποία κοινοποιήθηκε στον αιτητή η προσβαλλόμενη απόφαση της Επιτροπής, η περίπτωση του αιτητή δεν καλυπτόταν από τη σχετική απόφαση 29.119 ημερομ. 24 Σεπτεμβρίου 1987 του Υπουργικού Συμβουλίου, η οποία ανέφερε ότι "για σκοπούς εφαρμογής του Νόμου 160/85 η θέση Νομικού Βοηθού 1ης τάξης, θα θεωρηθεί ως θέση Πρώτου Διορισμού και Προαγωγής". Κατά συνέπεια 15 το τροποποιημένο Σχέδιο Υπηρεσίας της Θέσης Νομικού Βοηθού, 1ης Τάξης, δεν είχε εφαρμογή στην περίπτωση του αιτητή του οποίου ο διορισμός έγινε με την εφαρμογή του περί Εκτάκτων και Αποσπασμένων Υπαλλήλων (Διορισμός σε Δημόσιες Θέσεις) Νόμου του 1986 (Νόμος αρ. 127 του 1986).

20 Ο αιτητής, ο οποίος δεν πληροί τις προϋποθέσεις του Σχεδίου Υπηρεσίας, δεν έχει επομένως ενεστώς έννομο συμφέρον να εγείρει την παρούσα προσφυγή.

25 2. Η αρχή της ισότητας η οποία κατοχυρώνεται από το Άρθρο 28 του Συντάγματος, δεν απαγορεύει διαφοροποίηση στη μεταχείριση η οποία στηρίζεται σε αντικειμενική εκτίμηση ουσιαστικά διαφοροετικών γεγονότων, βασισμένη στο δημόσιο συμφέρον. Η αρχή παραβιάζεται όταν η διαφοροποίηση δεν είναι βασισμένη σε αντικειμενική και εύλογη διαφοροποίηση.

30 Στην παρούσα υπόθεση η κρίσιμη απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου, αναφέρεται καθαρά στην εφαρμογή του Νόμου αρ. 160 του 1985 σε σχέση με τη θέση Νομικού Βοηθού 1ης Τάξης. Ο αιτητής ήταν Νομικός Βοηθός ο οποίος διορίστηκε με την εφαρμογή άλλου 35 μεταγενέστερου Νόμου και συγκεκριμένα του Νόμου αρ. 127 του 1986. Οι σκοποί του Νόμου αυτού διαφοροποιούνται από τους σκοπούς του Νόμου αρ. 160 του 1985 γιατί εφαρμόζεται σε διαφορετική κατηγορία προσώπων. Η διάκριση δε αυτή που δυνατόν να θεωρηθεί ότι επιφέρει η απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου 40 αναφέρεται σε διαφορετική μεταχείριση ανομοίων καταστάσεων και είναι εύλογη και αντικειμενικά δικαιολογημένη και δεν παραβιάζει την αρχή της ισότητας που διασφαλίζεται από το Άρθρο 28 του Συντάγματος.

3. Η απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου, αποτελεί τροποποίηση του Σχεδίου Υπηρεσίας της θέσης Νομικού Βοηθού 1ης Τάξης, με την προσθήκη συγκεκριμένης Σημείωσης και επομένως το περιεχόμενό της πρέπει να διαβάζεται σαν μέρος του Σχεδίου αυτού στο οποίο ενσωματώνεται. 5
- Τα Σχέδια Υπηρεσίας αποτελούν Κανονιστική Διοικητική Πράξη, ιδιάζουσας φύσης και χαρακτήρα.
- Κατά το χρόνο της έκδοσης της απόφασης του Υπουργικού Συμβουλίου, δηλαδή 24 Σεπτεμβρίου 1987, ο εξουσιοδοτών Νόμος για την τέτοια τροποποίηση του Σχεδίου Υπηρεσίας ήταν ο περί Δημοσίας Υπηρεσίας Νόμος του 1967 (Νόμος αρ. 33 του 1967) όπως τροποποιήθηκε και ιδιαίτερα το Άρθρο 29(1) και (2) του Νόμου αυτού και όχι ο Νόμος αρ. 160 του 1985. 10 15
4. Ο τελευταίος νομικός λόγος τον οποίο επικαλείται ο αιτητής είναι ότι η απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου είναι παράνομη γιατί παραβιάζει την αρχή της μη αναδρομικότητας των Κανονιστικών Πράξεων μια και είναι πράξη Κανονιστικού περιεχομένου, που εκδόθηκε για να εφαρμοστεί αναδρομικά χωρίς να υπάρχει σχετική εξουσιοδότηση γι' αυτό. 20
- Η αρχή όμως αυτή δεν έχει εφαρμογή λόγω του Άρθρου 7 του περί Ερμηνείας Νόμου Κεφ. 1. 25
- Στην παρούσα περίπτωση η Κανονιστική Πράξη περιέχει ρητή αναφορά στην ημερομηνία εφαρμογής, που είναι άλλη από την ημερομηνία δημοσίευσης. 30
5. Με το λόγο αυτό γίνεται προσπάθεια από τον αιτητή να προσβάλει τη νομιμότητα της απόφασης του Υπουργικού Συμβουλίου με αναφορά στην εφαρμογή της στην περίπτωση άλλων προσώπων που διορίστηκαν με το Νόμο αρ. 160 του 1985. Η πράξη όμως εκείνη δεν είναι αντικείμενο της παρούσας προσφυγής. 35
- Περιπλέον ο αιτητής δεν μπορεί να προσβάλει ευθέως τη νομιμότητα Κανονιστικής Διοικητικής Πράξης (όπως η απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου). Μπορεί να κάμει τούτο μόνο με την ευκαιρία προσβολής, πράγμα που δε γίνεται στην περίπτωση αυτή, άλλης ατομικής διοικητικής πράξης. 40
6. Είναι γενική αρχή ότι η διοίκηση εμποδίζεται από του να προβεί σε διαφορετική εκτίμηση των γεγονότων από πόρισμα του Δικαι-

στηρίου, με βάση το οποίο ακυρώθηκε προηγούμενη πράξη, εκτός εάν προβεί σε νέα έρευνα και εκτός αν υπάρξουν νέα γεγονότα που να δικαιολογούν την επανεκτίμηση.

- 5 Η απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου ήταν ενώπιον του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην υπόθεση **Στέλλα Ιωαννίδου κ.ά. ν. Δημοκρατίας** και αποτελούσε αποφασιστικό στοιχείο της υπόθεσης εκείνης. Το Δικαστήριο έκρινε ότι συνιστούσε τροποποίηση του σχετικού Σχεδίου Υπηρεσίας η οποία είχε γενική εφαρμογή και την εφάρμοσε
10 ως είχε χωρίς να θεωρήσει ότι έπασχε λόγω αναδρομικότητας.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

- 15 *Ιωαννίδου κ.ά. ν. Δημοκρατίας (1991) 4 Α.Α.Δ. 271,*
Ηλία ν. Δημοκρατίας (1989) 3 Α.Α.Δ. 568,
20 *Αριστείδου ν. Δημοκρατίας (1991) 3 Α.Α.Δ. 588,*
Miltiadous v. Republic (1987) 3 C.L.R. 1774,
De Parthogh v. C.B.C. (1984) 3 C.L.R. 635,
25 *Neophytou v. Republic (1984) 3 C.L.R. 1466,*
Xinari v. Republic (1984) 3 C.L.R. 598,
30 *Συμβούλιο Εγγραφής Αρχιτεκτόνων και Πολιτικών Μηχανικών ν. Κωνσταντίνου κ.ά. (1990) 3 Α.Α.Δ. 3303,*
Association of Contractors of Electrical Installations v. Republic (1986) 3 C.L.R. 2205,
35 *Haris v. Republic (1989) 3 C.L.R. 147,*
Δημοκρατία ν. Πανταζή (1991) 3 Α.Α.Δ. 47.

40 **Προσφυγή.**

Προσφυγή εναντίον της απόφασης των καθ' ων η αίτηση, με την οποία αρνήθηκαν να διορίσουν τον αιτητή στη θέση Νομικού Βοηθού 1ης Τάξης αναδρομικά από 8 Νοεμβρίου 1985.

Αιτητής εμφανίζεται αυτοπροσώπως.

Α. Κουρσουμπά, Ανώτερη Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ' ων η αίτηση.

Cur. adv. vult. 5

ΛΟΪΖΟΥ, Π.: Με την προσφυγή του αυτή ο αιτητής ζητά από το Δικαστήριο να κηρύξει την απόφαση της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας, στη συνέχεια η Επιτροπή, με την οποία αρνήθηκε να διορίσει τον αιτητή στη θέση Νομικού Βοηθού 1ης Τάξης αναδρομικά από 8 Νοεμβρίου 1985, άκυρη, παράνομη και στερημένη οποιουδήποτε εννόμου αποτελέσματος και δήλωση ότι οτιδήποτε παραλείφθηκε θα έπρεπε να είχε εκτελεστεί. 10

Το Ανώτατο Δικαστήριο, με την απόφαση του στην *Στέλλα Ιωαννίδου και Άλλοι v. Δημοκρατία* (1991) 4 Α.Α.Δ. 271, ακύρωσε την απόφαση της Επιτροπής ημερομηνίας 27 Φεβρουαρίου 1989, με την οποία αυτή είχε αποφασίσει ότι η κατάλληλη δημόσια θέση διορισμού των Χρίστου Ιωαννίδη, Στέλλας-Μαρίας Ιωαννίδου, Γιαννάκη Λαζάρου, Ελένης Λοϊζίδου-Χατζηχριστού, Μάρως Τσιάππα-Κληρίδου και Παναγιώτη Χατζηδημητρίου σύμφωνα με τον περί Εκτάκτων Δημοσίων Υπαλλήλων (Διορισμός σε Δημόσιες Θέσεις) Νόμο του 1985 (Νόμος Αρ. 160 του 1985) είναι εκείνη του Νομικού Βοηθού, 2ης Τάξης, Νομική Υπηρεσία. 15
20
25

Η Επιτροπή, αφού επανεξέτασε στις 23 Απριλίου 1991 το θέμα με βάση την απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου έκρινε ως κατάλληλη θέση για τους πιο πάνω, τη θέση του Νομικού Βοηθού, 1ης Τάξης, στην οποία και τους διόρισε αναδρομικά, από την ίδια ημερομηνία που είχαν διοριστεί στη 2η Τάξη, δηλαδή από 8 Νοεμβρίου 1985. 30

Στις 26 Ιουλίου 1991 ο αιτητής ο οποίος δεν ήταν διάδικος στην πιο πάνω προσφυγή με επιστολή του στην Επιτροπή διαμαρτυρήθηκε γιατί δεν περιλήφθηκε στους διορισμούς αυτούς και ζήτησε όπως η Επιτροπή μελετήσει το ζήτημα και εντάξει και αυτόν αναδρομικά στο ίδιο υπηρεσιακό καθεστώς που είχε εντάξει τα ενδιαφερόμενα μέρη. Στην επιστολή αυτή αναφέρει: 35
40

"Στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας ημερομηνίας 21.6.1991, δημοσιεύθηκε απόφαση της προηγούμενης Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας σύμφωνα με την οποία έξι από τους συναδέλφους που σήμερα κατέχουν θέση Δικηγόρου της

Δημοκρατίας Α', διορίζονται στη θέση Νομικού Βοηθού 1ης Τάξης, αναδρομικά, από 8.11.1985 μέχρι 31.12.1988.

5 Επειδή κατά την περίοδο αυτή κατείχα και εγώ την ίδια θέση που κατείχαν οι εν λόγω συνάδελφοι (με μεγαλύτερη μά-
 λιστα αρχαιότητα λόγω προϋπηρεσίας σε άλλη θέση στη Δη-
 10 μόσια Υπηρεσία), θεωρώ την παράλειψη της Επιτροπής να συμπεριλάβει και εμένα στους διορισμούς αυτούς ως πράξη
 15 δυσμενούς διάκρισης σε βάρος μου. Για το λόγο αυτό παρα-
 καλώ όπως η νέα Επιτροπή μελετήσει το ζήτημα και εντάξει
 και εμένα, αναδρομικά στο ίδιο υπηρεσιακό καθεστώς που
 έχει εντάξει του έξι συναδέλφους."

15 Η Επιτροπή απάντησε στον αιτητή με επιστολή της, ημερ. 19
 Σεπτεμβρίου 1991 και αναφέρει τα πιο κάτω:

20 "Έχω οδηγίες να αναφερθώ στην επιστολή σας με ημερο-
 μηνία 26.7.91 με την οποία υποβάλετε αίτημα για αναδρομι-
 κό διορισμό σας στη θέση Νομικού Βοηθού, 1ης Τάξης, Νομι-
 25 κή Υπηρεσία, από 8.11.85, όπως έγινε και στην περίπτωση έξι
 άλλων συναδέλφων σας, και να παρατηρήσω ότι ο διορισμός
 των συναδέλφων σας έγινε αφού λήφθηκε υπόψη η τροπο-
 ποίηση του Σχεδίου Υπηρεσίας της θέσης Νομικού Βοηθού,
 1ης Τάξης από το Υπουργικό Συμβούλιο (Απόφαση 29.119
 30 και 160/85, η θέση Νομικού Βοηθού, 1ης Τάξης, θα θεωρηθεί
 ως θέση Πρώτου Διορισμού και Προαγωγής

30 2. Όπως αντιλαμβάνεστε, η πιο πάνω απόφαση του Υπουρ-
 γικού Συμβουλίου δεν μπορεί να τύχει εφαρμογής στην περι-
 πτωσή σας, εφόσο ο από 8.11.85 διορισμός σας έγινε με βάση
 τις πρόνοιες του περί Εκτάκτων και Αποσπασμένων (Διορι-
 σμός σε Δημόσιες Θέσεις) Νόμου του 1986 (Ν. 127/86).

35 3. Ύστερα από τα πιο πάνω, η εξέταση του αιτήματός σας
 από την Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας δεν είναι δυνατή."

40 Ο αιτητής προσβάλλει την απόφαση αυτή για το λόγο ότι η
 απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου που επικαλείται η Επι-
 τροπή είναι

(α) αντίθετη με το Άρθρο 28(1) του Συντάγματος,

(β) είναι ultra vires του περί Εκτάκτων Δημοσίων Υπαλλήλων
 (Διορισμός σε Δημόσιες Θέσεις) Νόμου του 1985 (Νόμος

αρ. 160 του 1985) και

(γ) αντίκειται στη βασική αρχή του Διοικητικού Δικαίου σύμφωνα με την οποία οι διοικητικές πράξεις, ιδίως οι κανονιστικές, δεν έχουν αναδρομική εφαρμογή εκτός εάν αυτό προβλέπεται στον εξουσιοδοτούντα νόμο.

5

Από μέρος της Επιτροπής έχει εγερθεί προδικαστική ένσταση ότι ο αιτητής δεν έχει ίδιο ενεστώς έννομο συμφέρο να εγείρει την παρούσα προσφυγή όπως απαιτείται από το Άρθρο 146.2 του Συντάγματος ως υποψήφιος που δεν κατέχει τα προσόντα για διορισμό στη δημόσιο αυτή θέση. (Βλέπε *Χριστόδουλος Ηλία ν. Δημοκρατίας* (1989) 3 Α.Α.Δ. 568 και *Άριστος Αριστείδου ν. Δημοκρατίας* (1991) 3 Α.Α.Δ. 588.)

10

15

Στην υπόθεση αυτή, όπως αναφέρεται και στην επιστολή με την οποία κοινοποιήθηκε στον αιτητή η προσβαλλόμενη απόφαση της Επιτροπής που παρατέθηκε πιο πάνω η περίπτωση του αιτητή δεν καλυπτόταν από τη σχετική απόφαση 29.119 ημερομ. 24 Σεπτεμβρίου 1987 του Υπουργικού Συμβουλίου η οποία αναφέρει ότι "για σκοπούς εφαρμογής του Νόμου 160/85 η θέση Νομικού Βοηθού 1ης Τάξης, θα θεωρηθεί ως θέση Πρώτου Διορισμού και Προαγωγής". Κατά συνέπεια το τροποποιημένο Σχέδιο Υπηρεσίας της θέσης Νομικού Βοηθού, 1ης Τάξης δεν είχε εφαρμογή στην περίπτωση του αιτητή του οποίου ο διορισμός έγινε με την εφαρμογή του περί Εκτάκτων και Αποσπασμένων Υπαλλήλων (Διορισμός σε Δημόσιες Θέσεις) Νόμου του 1986 (Νόμος αρ. 127 του 1986).

20

25

Ο αιτητής ο οποίος δεν πληρεί τις προϋποθέσεις του Σχεδίου Υπηρεσίας δεν έχει επομένως ενεστώς έννομο συμφέρον να εγείρει την παρούσα προσφυγή η οποία και αποτυγχάνει για το λόγο αυτό και απορρίπτεται.

30

Παρόλο που έχω καταλήξει στο αποτέλεσμα αυτό, κρίνω σκόπιμο να εξετάσω και τους νομικούς λόγους τους οποίους επικαλείται ο αιτητής επί της ουσίας σε περίπτωση που θα είχε βρεθεί ότι είχε ενεστώς έννομο συμφέρον.

35

Ο πρώτος νομικός ισχυρισμός που προβάλλεται από τον αιτητή είναι ότι η απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου με αριθμό 29.119 ημερομ. 24 Σεπτεμβρίου 1987 είναι αντίθετη με το άρθρο 28 του Συντάγματος. Σ' αυτήν αναφέρονται τα πιο κάτω:

40

"Τροποποίηση του Σχεδίου Υπηρεσίας της θέσης
Νομικού Βοηθού, 1ης Τάξης, Νομική Υπηρεσία.

Αρ. Απόφασης
29.119

(Αρ. Πρότασης 983/87).

5

9. Το Συμβούλιο αποφάσισε να εγκρίνει τροποποίηση του Σχεδίου Υπηρεσίας της θέσης Νομικού Βοηθού, 1ης Τάξης, Νομική Υπηρεσία, με την προσθήκη της πιο κάτω Σημείωσης: η ισχύς της τροποποίησης θα είναι αναδρομική, δηλαδή από 8.11.1985, ημερομηνία δημοσίευσης του Νόμου με Αρ. 160/85:

10

"Για σκοπούς εφαρμογής του Νόμου 160/85, η θέση Νομικού Βοηθού, 1ης Τάξης, θα θεωρηθεί ως θέση Πρώτου Διορισμού και Προαγωγής οπότε οι υποψήφιοι, αντί να κατέχουν τα προσόντα που απαιτούνται για προαγωγή, θα πρέπει να είναι Εγγεγραμμένοι δικηγόροι στην Κύπρο και να έχουν διετή τουλάχιστο πείρα εκτέλεσης των καθηκόντων της θέσης".

15

20 Η αρχή της ισότητας η οποία κατοχυρώνεται από το Άρθρο 28 του Συντάγματος, δεν απαγορεύει διαφοροποίηση στη μεταχείριση η οποία στηρίζεται σε αντικειμενική εκτίμηση ουσιαστικά διαφορετικών γεγονότων βασισμένη στο δημόσιο συμφέρον. Η αρχή παραβιάζεται όταν η διαφοροποίηση δεν είναι βασισμένη σε αντικειμενική και εύλογη διαφοροποίηση. (*Άριστος Αριστείδου ν. Δημοκρατίας* (1991) 3 Α.Α.Δ. 588.)

25

30 Στην παρούσα υπόθεση η πιο πάνω απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου αναφέρεται καθαρά στην εφαρμογή του Νόμου αρ. 160 του 1985 σε σχέση με τη θέση Νομικού Βοηθού 1ης Τάξης. Ο αιτητής ήταν Νομικός Βοηθός ο οποίος διορίστηκε με την εφαρμογή άλλου μεταγενέστερου Νόμου και συγκεκριμένα του Νόμου αρ. 127 του 1986. Οι σκοποί του Νόμου αυτού διαφοροποιούνται από τους σκοπούς του Νόμου αρ. 160 του 1985 γιατί εφαρμόζεται σε διαφορετική κατηγορία προσώπων. Η διάκριση δε αυτή που δυνατό να θεωρηθεί ότι επιφέρει η απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου αναφέρεται σε διαφορετική μεταχείριση ανομοίων καταστάσεων και είναι εύλογη και αντικειμενικά δικαιολογημένη και δεν παραβιάζει την αρχή της ισότητας που διασφαλίζεται από το άρθρο 28 του Συντάγματος.

35

40

Με βάση τα πιο πάνω ο πρώτος αυτός λόγος δεν ευσταθεί.

Ο επόμενος νομικός λόγος τον οποίο επικαλείται ο αιτητής

είναι ότι η απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου είναι Ultra Vires του Νόμου αρ. 160 του 1985 και ειδικότερα του άρθρου 3(2)(β) σύμφωνα με το οποίο ο διορισμός των πιο πάνω έξι Νομικών Βοηθών θα έπρεπε να γίνει με βάση τα Σχέδια Υπηρεσίας που ίσχυαν την ημέρα της δημοσίευσης του Νόμου, δηλαδή στις 8 Νοεμβρίου 1985 και όχι με σχέδια υπηρεσίας ή τις τροποποιήσεις τους που θα καταρτιζόνταν μετά την ημερομηνία αυτή. 5

Το άρθρο 3(2)(β) προβλέπει:

"3(2)(β) Ο προβλεπόμενος στο εδάφιο (1) διορισμός γίνεται νοουμένου ότι ο έκτακτος υπάλληλος κατά το χρόνο του διορισμού του - 10

(α)..... 15

(β) κατέχει τα προσόντα που προνοούνται από τα σχέδια υπηρεσίας της θέσης που απονέμεται σ' αυτόν, καθώς και τα άλλα προσόντα που απαιτούνται από τους περί Δημοσίας Υπηρεσίας Νόμους του 1967 μέχρι 1983 για διορισμό στη δημόσια υπηρεσία." 20

Η απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου αποτελεί τροποποίηση του Σχεδίου Υπηρεσίας της θέσης Νομικού Βοηθού 1ης Τάξης, με την προσθήκη συγκεκριμένης Σημείωσης και επομένως το περιεχόμενό της πρέπει να διαβάζεται σαν μέρος του Σχεδίου αυτού στο οποίο ενσωματώνεται. (*Miltiadous v. The Republic* (1987) 3 C.L.R., σελ. 1774, 1780 και *Άριστος Αριστείδου ν. Δημοκρατίας* (1991) 3 Α.Α.Δ. 588.) 25

Τα Σχέδια Υπηρεσίας αποτελούν Κανονιστική Διοικητική Πράξη ιδιαίτερης φύσης και χαρακτήρα. (Βλέπε *De Parthogh v. C.B.C.* (1984) 3 C.L.R. σελ. 635, 638-9, *Neophytou v. Republic* (1984) 3 C.L.R. 1466, 1464, και *Xinari v. Republic* (1984) 3 C.L.R. 598). Κατά δε το χρόνο της έκδοσης της απόφασης του Υπουργικού Συμβουλίου, δηλαδή 24 Σεπτεμβρίου 1987, ο εξουσιοδοτών Νόμος για την τέτοια τροποποίηση του Σχεδίου Υπηρεσίας ήταν ο περί Δημοσίας Υπηρεσίας Νόμος του 1967 (Νόμος αρ. 33 του 1967) όπως τροποποιήθηκε και ιδιαίτερα το άρθρο 29(1) και (2) του Νόμου αυτού. (Βλέπε *Άριστος Αριστείδου ν. Δημοκρατίας* (πιο πάνω)) και όχι ο Νόμος αρ. 160 του 1985. 30 35 40

Επομένως και ο λόγος αυτός αποτυγχάνει.

5 Ο τελευταίος νομικός λόγος τον οποίο επικαλείται ο αιτητής είναι ότι η απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου είναι παράνομη γιατί παραβιάζει την αρχή της μη αναδρομικότητας των Κανονιστικών Πράξεων μια και είναι πράξη Κανονιστικού περιεχομένου που εκδόθηκε για να εφαρμοστεί αναδρομικά χωρίς να υπάρχει σχετική εξουσιοδότηση γι' αυτό.

10 Η αρχή όμως αυτή δεν έχει εφαρμογή λόγω του άρθρου 7 του περί Ερμηνείας Νόμου ΚΕΦ. 1 το οποίο προνοεί:

15 "7. Every Law and any public instrument made or issued under any Law or other lawful authority and having legislative effect shall be published in the Gazette and unless it be therein otherwise provided shall take effect and come into operation on the date of such publication and shall be judicially noticed".

20 Στην παρούσα περίπτωση η Κανονιστική Πράξη περιέχει ρητή αναφορά στην ημερομηνία εφαρμογής που είναι άλλη από την ημερομηνία δημοσίευσης. (Βλέπε *Συμβούλιο Εγγραφής Αρχιτεκτόνων και Πολιτικών Μηχανικών ν. Ανδρέα Κωνσταντίνου κ.ά.* (1990) 3 Α.Α.Δ. 3303.)

25 Με το λόγο αυτό γίνεται προσπάθεια από τον αιτητή να προσβάλει τη νομιμότητα της απόφασης του Υπουργικού Συμβουλίου με αναφορά στην εφαρμογή της στην περίπτωση άλλων προσώπων που διορίστηκαν με το Νόμο αρ. 160 του 1985. Η πράξη όμως εκείνη δεν είναι αντικείμενο της παρούσας προσφυγής.

30 Περιπλέον ο αιτητής δεν μπορεί να προσβάλει ευθέως τη νομιμότητα Κανονιστικής Διοικητικής Πράξης (όπως η απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου). Μπορεί να κάμει τούτο μόνο με την ευκαιρία προσβολής, πράγμα που δε γίνεται στην περίπτωση αυτή, άλλης ατομικής διοικητικής πράξης. (Βλέπε *Association of Contractors for Electrical Installations ν. Republic* (1986) 3 C.L.R. 2205, 2512-2514).

35

40 Εν πάση περιπτώσει όμως η πράξη εκείνη αποτελούσε ενέργεια της διοίκησης προς συμμόρφωση με την απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου, στην υπόθεση *Στέλλα Ιωαννίδου και Άλλοι ν. Δημοκρατίας* (πιο πάνω), η οποία κατέστη δεσμευτική γιατί δεν είχε εφεσιβληθεί. Έκρινε δε ότι για τα πρόσωπα στα οποία εφαρμόζετο η απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου "κατάλληλη θέση" ήταν η θέση Νομικού Βοηθού 1ης Τάξης. Για τούτο και η Επιτροπή διόρισε τα πρόσωπα αυτά αναδρομικά από την ίδια

ημερομηνία που είχαν διοριστεί, εσφαλμένα κατά την απόφαση του Δικαστηρίου, στη θέση Νομικού Βοηθού, 2ης Τάξης, δηλαδή από 8 Ιανουαρίου 1985. Κατά την επανεξέταση η διοίκηση εδεδεσμεύετο από τα πορίσματα στα οποία βασίστηκε η ακυρωτική απόφαση του Δικαστηρίου.

5

Είναι γενική αρχή ότι η διοίκηση εμποδίζεται από του να προβεί σε διαφορετική εκτίμηση των γεγονότων από πόρισμα του Δικαστηρίου με βάση το οποίο ακυρώθηκε προηγούμενη πράξη, εκτός εάν προβεί σε νέα έρευνα και εκτός αν υπάρξουν νέα γεγονότα που να δικαιολογούν την επανεκτίμηση. (*Georghios Haris ν. Republic* (1989) 3 C.L.R. 147, *Κυπριακή Δημοκρατία ν. Θεόδωρου Πανταζή* (1991) 3 Α.Α.Δ. 47.)

10

Η απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου ήταν ενώπιον του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην υπόθεση *Στέλλα Ιωαννίδου κ.ά. ν. Δημοκρατίας* (πιο πάνω), και αποτελούσε αποφασιστικό στοιχείο της υπόθεσης εκείνης. Το Δικαστήριο έκρινε ότι συνιστούσε τροποποίηση του σχετικού Σχεδίου Υπηρεσίας η οποία είχε γενική εφαρμογή και την εφάρμοσε ως είχε χωρίς να θεωρήσει ότι έπασχε λόγω αναδρομικότητας.

15

20

Για τα πιο πάνω και ο τελευταίος ισχυρισμός του αιτητή αποτυγχάνει.

25

Για όλους τους πιο πάνω λόγους η προσφυγή αποτυγχάνει και απορρίπτεται. Δε γίνεται όμως διαταγή για έξοδα.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

30